

Abstrakt

Cílem této rigorózní práce je představení České kanceláře pojistitelů jako instituce zřízené na základě zákona. Přitom je hlavní snahou popsání celé problematiky ve vztahu k České kanceláři pojistitelů v její úplnosti a samozřejmě také v kontextu unijního práva, stejně jako v kontextu navazujících právních předpisů práva národního.

V první kapitole této rigorózní práce je popsán vznik České kanceláře pojistitelů a její historie, obecná právní úprava, otázky členství v České kanceláři pojistitelů, její organizační struktura, problematika informačních povinností a dohled nad činností České kanceláře pojistitelů. Důraz je kladem zejména na popis a analýzu veškerých činností, které Česká kancelář pojistitelů na základě zákona vykonává. Tomu je také věnována celá druhá kapitola.

Zvláštní pozornost je věnována správě garančního fondu jako nejdůležitější činnosti České kanceláře pojistitelů, jejíž velmi detailní analýze jsou věnovány dvě samostatné kapitoly. První z nich se zaměřuje na veškeré příjmy garančního fondu. Věnuje se především problematice tzv. úhradové povinnosti, její historii, souhrnu všech problémům, které s sebou v minulosti právní úprava nesla a popisu a hodnocení právní úpravy, která je v současné době znovu přijata v pozměněné podobě, je tedy platná, avšak zatím nenabyla účinnosti. Nechybí ani zamyšlení nad možnostmi právní úpravy *de lege ferenda* či přehled základních nálezů Ústavního soudu k této problematice.

Poslední kapitola pak přibližuje otázku plnění z garančního fondu poškozeným podle zákona, přičemž zásadní důraz je kladen na problematiku, jak široký by měl rozsah plnění z garančního fondu být. Odpověď na tuto otázku týkající se rozsahu plnění z garančního fondu je podepřena a ovlivněna evropskou i národní judikaturou a neopomíjí ani dopady zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.